

MIELIPITEITÄ

KULUTTAJA-lehti nro 4/98 kirjoittaa lastenistuinten ja turvatuynyistä autoissa otsikolla

HUOMIO LAPSIIN!

Lastenistuinta oli kokeiltu ja testattu törmäyksessä: Takaistuimelle asennettiin kaksi lastenistuinta ja niihin testinuket, joista toinen esitti 1,5 vuoden ja toinen 3 vuoden ikäistä lasta. Monissa autoissa valmistajan suositteleman lapsenistuinten toiminta törmäyksessä oli epätydyttävä ja sen asennus hankalaa. Pahin puute testatuissa lastenistuimissa on pohjoismaisen tietämyksen mukaan kuitenkin se, että niissä lapsi istuu kasvot menosuuntaan. Ruotsalaisen vakuutusyhtiön Folksam tekemissä kokeissa on selvinnyt, että 90-luvun autossa lapsen pitäisi istua takaistuimessa selkä menosuuntaan. Jos lapsi istuu lastenistuimessa kasvot menosuuntaan, törmäyksen aiheuttama voima on liian suuri lapsen vielä kehittymättömälle kaulalle. Folksam mukaan lastenistuinten pitäisikin olla osa auton turvajärjestelmää ja sellainen, että lapsi voi istua takapenkillä selkä menosuuntaan neljän-viiden vuoden ikään asti.

Turvatuyny lapselle vaarallinen.

Kolaritilanteissa matkustajan turvatuyny on lapselle hengenvaarallinen, kun lapsi on etuistuimella lastenistuimessa selkä ajosuuntaan. Siksi alle 150 cm pitkien lasten ja aikuisten suositellaan matkustavan mieluummin takapenkillä.

Autossa tulisi varoitustarvoin kertoa, että etuistuimelle ei saa asentaa lastenistuinta selkä menosuuntaan. Testaajien mielestä oli pelottavaa havaita, kuinka monet valmistajat vielä käyttävät harhaanjohtavaa kuva-symbolia, joka ei anna auton käyttäjälle riittävän selvää ja yksiselitteistä informaatiota. (Lähteet: Folksam, Liikenneturva)

...

YHDISTYKSEMME JÄSEN, PÄIVI kirjoittaa:

TIEDOKSI PITKILLE TYTÖILLE!

Olin jo pari talvea etsinyt itselleni pitkää, siis pitkää talvitakkia pitkin Suomea, kunnes melkein naapurista tärppäsi. TAKKIKAUPPA MARILYNISTÄ, Turusta sain pari syksyä takaperin erinomaista palvelua. Tangoissa roikkuneet takit olivat auttamattomasti polvipituisia ja hihat tietenkin lyhyet. Myyjä kuitenkin liikkeessä ehdotti, että he voisivat kysyä tehtaalta, voitaisiinko tehdä pidennetty versio jostakin mallista. Ensimmäisen mallin kohdalla ei tärpännyt, mutta seuraavan kyllä. He ilmoittivat, mitä väriä on vielä leikkaamatta, ja mitä mallivaihtoehtoja. Niinpä sitten liikkeessä valitsin sopivan mallin, värin ja koon. Takkiin lisättiin pituutta helmaan ja hihoihin, sekä laskettiin taskun paikka. Parin viikon kuluttua sain hakea takkini, joka oli tehty juuri minulle. Pitkälle villakangastakille kaikkine muutoksineen tuli hintaa noin 2.800 markkaa. Muistakaa olla liikkeellä heti ensimmäisten takkien tultua, niin tehtaalla on vielä tarjolla malleja ja värejä. Terveisin

PÄIVI, 185 CM

...

FYSI/91 -lehdestä jatkuvasti ajankohtainen lainaus fysioterapeutti Jarmo Ahosen kirjoituksesta:

ALARAAJAN RYHDIN MERKITYS

Huono ryhti ei ole pelkästään kosmeettinen haitta. Se johtaa aina lihastasapainon häiriötiloihin; lihakset aktivoituvat virheellisessä järjestyksessä, osa lihaksista on liian kireitä vastapuolen lihasten ollessa ylivenyttyneitä ja huonosti aktivoituvia.

Jalka muodostaa koko kehon ryhdin perustan. Sen tasapainoa ylläpitävä kyky on ratkaisevan tärkeä kaiken jalkojen varassa tapahtuvan liikkumisen harjoittamisen kannalta. Virheet jalan toiminnassa heijastuvat virheinä koko alaraajan toimintaan sekä edelleen kineettisen ketjun sääntöä noudattaen myös lantion rangan toimintaan.

MISTÄ SOPIVIA AUTOJA MEILLE PIENILLE JA ISOILLE?

Olemme hämmästelleet sekä koti- että ulkomaisissa lehdissä olevia autotestejä. Niiden mukaan perheautot ovat tilavia jopa suurelle (?) miehelle, ja kyytiin mahtuu niin ja niin monta koraa... (muuta ihmisiä ja matkatavaroita sitten ei enää mahtuneenkaan).

Testit eivät vastaa todellisia tilanteita. Useimmissa autoissa nelihenkinen pitkä perhe ei mahdu turvallisesti matkustamaan. Lapsia ei voi sijoittaa turvaistuimiin selkä edellä matkustamaan (uusimpien suositusten mukaan 5-vuotiaaksi), sillä jalkatila ei riitä edes vuoden ikäiselle. Ei aina edes kasvot menosuuntaan istuessa ilman lapsen tönkköjä jalkoja selkänokkaa potkimassa. Lasten tullessa murrosikään tilanne ei alnakaan helpotu.

Verotuskin sen tekee, että vain hyvä-tuloiselle, velattomalle perheelle on mahdollista ostaa itselleen käytetty, yksiön hintainen menopeili, johon mahtuu kahden aikuisen lisäksi muutama tenava tavaroineen, jopa lastenvaunut. Ihmetyttääkin, miten suurperheet mahtuvatkaan autoihinsa. Tuttava-perheestä (pitkä+lyhyt+4 lasta) puolet kulkee aina junalla. Suurienkaan autojen penkit ja tilajärjestelyt eivät usein sovi suurikokoisille henkilöille. Valikoima on uusissa autoissa suppea ja ylihinnoiteltu, käytetyissä surkea. Perheemme äitiä, Liisaa, on haastateltu VAUVA-lehteen turvaistuimista.

Entä tilanne, jossa perheen autoilijoiden pituus on hyvin epäsuhtainen: yhden korva kolisee katon B-palkissa kiinni kaasujalan ollessa jumissa ratin ja polkimien välissä, ja toinen ei ylety polkimille, kun ulos ei näe ilman tyynyä pepun alla? Tasan ei käy onnenlahjat.

Tietoa ja omia näkemyksiämme olemme jakaneet mm. ulkomaisille autoinsinööri-konsulteille ja muotoilijoille, joiden kanssa olemme työskennelleet. Kaikkeen suunnittelijatkään eivät voi vaikuttaa. Olemme myös muistaneet vinoilla tuotekehityshenkisestä uusien autojen koeajoissa aina tilaisuuden osuessa kohdalle. Yrityksemme saada Tekniikan Maailmaan, Tuullasiin, Moottoriin, miksei Hesarinkin aiheesta innostuneita toimittajia ei vielä ole tuottanut tulosta, mutta ehkä ystävät ja sinnikkyys saavan päivän paistamaan risukasaan. Jäsenistämme löytynne huumorintajuja kurkottelijoita ja sulloutujia koekaniileiksi omine testivarustelneen. Hesarin yleisönosasto julkaisi kesäkuussa -98 kirjoituksemme autoveron muuttamisen tiimoilta, mistä kiltämme heitä suuresti.

Teolliset muotoilijat

LIISA LAVI-ESKELINEN
ja
ARI-JUKKA ESKELINEN

